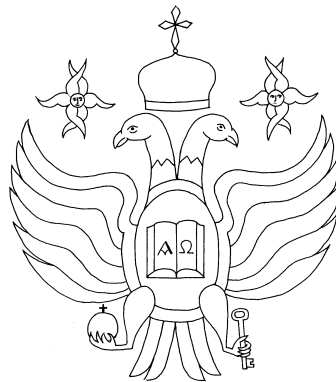

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PĂSTORĂLĂ
LĂ NAȘTEREA DOMNULUI
2016

HRISTOS - PACEA NOĂSTRĂ

СЪТРЕ ПОП СЪЕРУБ, СИНУБ МОНАНАБ
СИ ПОРОУБ ДРЕП СЪĂВИТОР
ДИН ИНТРЕĂĂĂ АРНИЕПИСКОПІЕ

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pământ pace, întru oameni
bunăvoire.” (Lc 2,14)

Preacucernice Părinte,
Iubiți frați și surori întru Domnul,

Ne bucurăm astăzi de marele Praznic al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ne-am pregătit 40 de zile pentru aceasta, încercând să ne apropiem cât mai mult cu inima de taina Întrupării Fiului lui Dumnezeu, pentru a-L putea primi fiecare dintre noi în viața și în inimile noastre.

În jurul nostru și în lumea întreagă, auzim astăzi prin intermediul mijloacelor de comunicare atât de prezente în viața de zi cu zi, de războaie și de conflicte, la toate nivelurile vieții umane. Fie între țări, fie între grupuri, fie între vecini, fie în familii, fie între soți, fie între frați, fie între părinți și copii, fie în adâncul sufletului nostru, la toate nivelurile și în toate aspectele vieții umane războiul sau conflictul sunt prezente.

Deja la ușa peșterii în care se naștea Hristos Pruncul, slava lui Dumnezeu cântată în ceruri de îngeri, vestește și pe pământ pacea, care este împărtășită lumii de Pruncul Sfânt din Betleem. El, Pruncul, este recunoscut și arătat lumii ca « Domn al păcii », văzut mai înainte de prorocul Isaia : « *Căci Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii...* »(Is. 9, 5).

Iubiți credincioși,

Hristos S-a întrupat, pentru a ne împăca cu Tatăl ceresc, pentru a ne încredința de iubirea Tatălui și că prin El, prin Hristos «...*avem pace cu Dumnezeu...*» cum ne spune și Sfântul Apostol Pavel (Rom. 5, 1). Se face asemenea nouă, Fiul, pentru a împăca Cerul și pământul despărțite de păcatul strămoșesc și a dăruia pace în sufletele tuturor oamenilor de bunăvoire, pentru a împărați El Însuși în inimile smerite, care se știu sărace fără lumina și prezența lui Dumnezeu, fără pacea Lui. ”*Pacea Mea dau vouă, pacea Mea las vouă.*”(In. 14, 27) Pacea este darul lui Hristos, – pentru ca noi înșine să fim oameni ai păcii – fericind făcătorii de pace și numindu-i fii ai lui Dumnezeu. (cf Mt. 5, 9) Pacea dintre oameni și din lume se reface atunci când omul însuși, omul lăuntric, este în pace cu sine și cu Dumnezeu. De acolo pleacă războiul lumii, din inima omului.

Neliniștea izvorâtă din invidie l-a îndemnat pe Cain să ucidă pe Abel, fratele lui. În inima lui, Cain nu era în pace cu Abel. Când nu suntem împăcați cu noi înșine, pierdem pacea și cu Dumnezeu și cu semenul nostru, precum Cain. Neîmpăcarea lui Cain ne stăpânește atunci când nu putem înțelege binele și accepta reușita fratelui nostru. Putem înțelege că lipsa păcii din suflet face că și bunăvoirea – adică dorința de bine pentru celălalt – lipsește. Pacea este o stare de încredere profundă, de liniște adâncă a sufletului care se știe la adăpostul cel veșnic al lui Dumnezeu și că nimeni și nimic aici pe pământ nu îi poate face răul veșnic, decât cel care este direct implicat în viața lui, adică el însuși. Dar dacă suntem în pace cu Dumnezeu suntem și cu noi și nici o teamă nu mai poate stăpâni sufletul împăcat cu Dumnezeu. Zice Sfântul Ioan Gură de Aur: „... *dacă vom fi războiți de întreaga lume, iar cu Dumnezeu suntem în pace, nu vom avea nici o vătămare.*”¹

Dar oricât de binefăcătoare și ziditoare este pacea, oricât de frumoși și iubiți sunt făcătorii de pace, Dumnezeu nu ne obligă la pace. Ne îndeamnă spre ea, dar nu ne-o impune. Însă atunci când am gustat din ea și înțelegem că este un dar al lui Dumnezeu pentru liniștea și bucuria noastră fără de care nu putem trăi, și că doar cel care Îl iubește pe Dumnezeu o poate înțelege și căuta, în ea găsindu-și bucuria și sensul vieții, atunci o căutăm cu toată puterea și dacă am primit-o o păstrăm ca pe un dar de mare preț, cu teama de a nu o pierde. Pentru că ea este cea care ne aduce zile bune, după spusa psalmistului : „*Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea*” (Ps. 33, 12-13). Pentru omul credincios – zice Sfântul Ioan Gură de Aur – „... *pacea este mai de preț decât orice avere.*”²

Iubiți frați și surori,

Toată viața noastră în Hristos și în Biserică este fundamentată pe împăcarea cu sine, cu aproapele și cu Dumnezeu. Nu ne putem apropia cu adevărat de Iisus Hristos, de Dumnezeul păcii, fără a fi în pace cu fratele nostru, ne spune Mântuitorul Însuși : « *Deci, dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău.* » (Mt. 5, 23-24)

¹ Sfântul Ioan Gură de Aur, *Tâlcuirea Epistolei întâi către Corinteni*, omilia I, p. 10, citat în ”Lumina Sfințelor Scripturi”, ed. Trinitas, Iași 2007, p. 448.

² Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilia la Facere*, omilia XXXIII, IV, în col. PSB, vol. 21, p. 434, citat în ”Lumina Sfințelor Scripturi”, ed. Trinitas, Iași 2007, p. 448.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Cu frațele nostru ne împăcăm iertându-l și cerându-i iertare. Cu Dumnezeu ne împăcăm cerându-I iertare și mărturisind păcatele noastre. Orice apropiere a noastră de Dumnezeu ne vindecă și ne dăruiește pacea, pe care dacă nu o avem, suntem obligați să o dobândim. Adică ceea ce este bolnav, Hristos vindecă, având voința noastră liberă lucrând împreună cu El. Aceasta spune Sfântul Ioan Gură de Aur că înseamnă cuvintele Mântuitorului : « *Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie* » (Mt. 10, 34). « *Pentru că – spune el – atunci mai cu seamă este pace, când se taie ce este bolnav, când e îndepărtat ceea ce dă naștere la răzvrătire... Și doctorul tot așa salvează restul trupului, când taie partea care nu se poate vindeca ...* »³. Iar sabia care taie ceea ce este rău în sufletul nostru, păcatul, este harul Sfântului Duh, cel care ne vindecă și împacă cu Părintele ceresc, în Hristos. Iată cât de vindecătoare este pentru cel credincios mărturisirea păcatelor și iertarea aproapelui, care ne aduc pacea în suflet și împăcarea cu Dumnezeu.

Iubiți frați și surori,

Să nu uităm în aceste zile de sărbătoare nici pe cei – de aproape sau de departe – care sunt în nevoi de tot felul. Pe cei flămânzi și însetați, pe cei bolnavi și în suferințe de tot felul, să îi pomenim în rugăciunile noastre și să le dăruim din preamultul nostru, fie sufletesc, fie material. Să fim acolo unde trăim făcători de pace, pentru a plăcea lui Hristos Care ne-a împăcat cu Părintele ceresc, neuitând cuvintele prorocului Isaia, « *cât de frumoase sunt pe munți picioarele trimisului care vestește pacea ...* » (Is. 52, 7).

Vă doresc tuturor sărbătorile Nașterii și Botezului Domnului pline de bucurie și de lumină duhovnicească !

Anul Nou, 2017, să vă fie binecuvântat, plin de roade pentru viața veșnică !

Al dumneavoastră, de tot binele doritor și rugător către Domnul nostru Iisus Hristos,

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2016

³ Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilia la Matei*, omilia XXXV, I, în col. PSB, vol 23, pp. 430-431, citat în "Lumina Sfințelor Scripturi", ed. Trinitas, Iași 2007, p. 448.